

BA BIẾN SỐ CỦA MỘT PHƯƠNG TRÌNH

HOÀNG ĐỒNG

Tôi chắc tâm trạng của tôi cũng giống như tâm trạng của những người cùng lứa tuổi chung cảnh ngộ xa xứ. Khi chúng ta ngắm nhìn một hiện cảnh, như một con sông êm ái trôi xuôi, một ngọn núi phủ kín cây rừng, một cánh chim bay trên nền trời trong xanh, một đoá hoa cúc vàng ánh trong một khu vườn đẹp, chúng ta liên tưởng đến những dòng sông ở quê nhà ngày trước, những đồi núi của miền cao nguyên hùng vĩ, những châu cúc đại đóa của ngày tết nguyên đán. Thì ra tận đáy lòng, tình hoài hương đang chờ dịp trỗi dậy, nếu có một yếu tố nào đó gây đúng to lòng. Chúng ta không lớn tiếng tung hô yêu nước, nhưng âm i nhu than hồng ấp dưới lớp tro xám, lòng yêu mến quê hương vẫn ngấm ngấm nuôi dưỡng tâm hồn.

Chúng ta thương dân mình nghèo khó cơ cực. Chúng ta hậm hực, bực bội, trách mình, trách trời vì sao xảy ra nông nỗi ngày nay. Phải chi dân ngu, nước thiếu tài nguyên, mẹ thiên nhiên ác nghiệt thì còn hiểu được. Đảng này người Việt đâu có ngu, dài giang sơn gấm vóc thiếu chi tài nguyên phong phú, khí hậu ôn hòa, thế mà nước ta vẫn còn lặn dạn, lết đệt lê bước đi sau về mọi mặt so với các nước khác.

Đúng là tâm trạng thấy người mà nghĩ đến ta. Buồn thì buồn thật nhưng nghĩ kỹ, thái độ "trông về cổ quận" là một thái độ rất lành mạnh và thực tế. Nếu chưa có dịp trực tiếp đóng góp thì hãy học hỏi kinh nghiệm của người ta, trau dồi thêm kiến thức cho sâu rộng. Nhưng học hỏi kinh nghiệm hay trau dồi kiến thức không phải "học hỏi vì học hỏi" mà luôn luôn đối chiếu kiến thức với thực tế của nước nhà, với một mục đích rõ rệt: tuyển chọn một "wish list" phát triển phù hợp với hiện tình xã hội VN.

Họa trung hữu phúc, trong cái rủi có cái may, như Tái ông mất ngựa vậy. Biến cố 75 gây chia ly, tang tóc và sụp đổ. Nhưng trên một phương diện

khác, nó có một lợi ích đang kể. Nghĩ kỹ mà xem, chưa có một khối người nào trên thế giới được ưu đãi như người tị nạn VN. Tôi muốn nói đến con em tị nạn VN.

Ở nước ta, ngày trước và ngay cả bây giờ, việc du học là một đặc ân, chỉ dành riêng cho con nhà giàu và "con ông cháu cha". Hậu quả của tệ trạng này trên khía cạnh phát triển dân chủ và tài nguyên nhân sự rất là tai hại.

Ngày nay con em tị nạn VN được cơ hội du học trên khắp thế giới, được nuôi dưỡng trong môi trường kỹ thuật hiện đại, được hấp thụ tinh thần dân chủ tây phương. Có người cho rằng đa số khối người này mất gốc. Mới nghe qua cho là đúng, nhưng xét kỹ thì tự tâm tư, lá rụng vẫn về cội. Trở về "root" là một hiện tượng tâm lý được giấu kín trong đáy lòng mỗi con em VN ở hải ngoại. Cho dù không nói được tiếng Việt hay nói được tiếng việt một cách khó khăn và khó nghe, các em vẫn có một niềm tự hào ẩn tàng trong lòng. Như con gái tôi chẳng hạn, tôi rất lấy làm sung sướng khi khám phá ra là cô ta có một ý thức rất rõ rệt về nguồn gốc của mình. Tôi rất ngạc nhiên nhận chân được điều này khi đọc bài tiểu luận của cô ta kèm theo đơn xin học bổng đại học. Rất đơn giản và chân thành, nghĩ sao nói vậy, con gái tôi đã làm cho tôi cảm động khi bộc lộ liên tưởng về cuộc di tản đầy gian truân của cha mẹ mình trong lúc ngắm nhìn những chiếc tàu chạy dọc ngang trên biển từ cao điểm của tượng nữ thần Tự Do nhân cơ hội họp mặt DECA ở Nữu Ước.

Cũng như những vi thể từ tính vô tổ chức trong một đĩa từ tính của máy điện toán, khối to lớn con em tị nạn VN rải rác trên thế giới sẽ không trở nên hữu dụng cho việc phát triển VN tương lai nếu không có một "chương trình định dạng thức" để sắp đặt các vi thể ấy thành những vòng để tồn trữ dữ

kiện. Tôi dùng cái analogy của "chương trình định dạng thức đĩa từ tính" để đề cập đến vấn đề lãnh đạo.

Chúng ta phải cập nhật các em về hiện tình đất nước, để các em dùng nó làm căn bản áp dụng kiến thức hấp thụ được ở đại học. Nói một cách khác, "hạt kiến thức lý thuyết phải được ương trên mảnh vườn VN". Chúng ta phải làm sao cho các em luôn luôn tự đặt cho mình câu hỏi: "Cái này có sử dụng được ở nước mình không?" Các giáo sư đại học, các chuyên gia, các nhà kinh doanh, các chính trị gia VN ở hải ngoại phải tập hợp thành tổ chức để tiêu hướng nguồn nhân lực phong phú này vào việc phát triển VN. Đạo quân này có thể rất mạnh nhưng cũng có thể rất yếu. Tất cả tùy thuộc vào vấn đề lãnh đạo.

Cộng đồng VN ở hải ngoại chưa có những nhà kỹ nghệ, những nhà đại kinh doanh, những khoa học gia cỡ lớn đóng vai mạnh thường quân, nhưng chúng ta có một đoàn chuyên viên trẻ, được huấn luyện chu đáo đủ mọi ngành. Vốn tài chính thiếu nhưng vốn nhân lực có thừa, nếu biết kết tụ và tổ chức. Vốn tài chánh có thể được huy động một khi có lãnh đạo, nhân lực và kế hoạch.

Cơ quan Peace Corps của Mỹ đã giúp ích rất nhiều cho nước Mỹ trên phương diện ngoại giao cũng như cho các nước kém mở mang trên phương diện phát triển. Đó là chưa kể nhiều nhà lãnh đạo Mỹ đã xuất thân từ lò đào luyện này. Đoàn chuyên viên chí nguyện VN tương lai là một "đòn bẩy" rất mạnh, khả dĩ thực hiện dân chủ và tạo cơm no áo ấm cho người dân, đặt cơ sở cho công cuộc làm giàu mạnh nước nhà.

Cộng đồng VN ở hải ngoại phải khai triển một triết lý phát triển, lấy con người làm đối tượng, theo một nhịp độ chừng mực, không tham lam bắt người dân phải thất lung buộc bụng quá chặt chỉ để làm thỏa mãn tự ái thành công của cấp lãnh đạo. Công

cuộc phát triển không phải chỉ nhằm vào những lợi ích thiên cận cấp thời, bất chấp những di hại đến những thế hệ tương lai. Công cuộc phát triển không chỉ nhằm vào việc trình diễn một bề mặt hào nhoáng của những cao ốc ở các đô thị, trong lúc phía sau là những ổ chuột ghê tởm, ở đó chui rúc những đoàn người không ra người, chuyên kiếm sống bằng rác bẩn. Thà phát triển chậm nhưng quân bình chứ không chịu hy sinh nhân phẩm.

Khối người tị nạn VN có bằng đại học hay chuyên nghiệp rất đông đảo, bao trùm mọi lãnh vực, chỉ phớt guồng máy quốc gia. Nhiệm vụ của các tổ chức chuyên môn trước hết là thống kê, để từ đó bổ

khuyết bằng cách khuyến khích con em tham gia vào những địa hạt sinh hoạt còn thiếu người.

Các tổ chức chuyên môn sẽ đóng vai trò vật xúc tác để kết tụ đoàn chuyên viên trẻ này sinh hoạt trong môi trường thực tế VN; hướng dẫn những con người tràn đầy lý tưởng phụng sự xã hội ấy vào việc xây dựng lại quê hương.

Phương trình phát triển có thể có đáp số nếu ba biến số cộng đồng, tổ chức chuyên môn và đoàn chuyên viên trẻ sinh hoạt trong quyết tâm mang lại độc lập, tự do, hạnh phúc cho toàn dân.

Bài hát xuất quân của đoàn người dựng nước vang lên niềm hân hoan của NGÀY HỘI LỚN tập hợp những đứa con yêu, mang kế hoạch thiết thân nhất của mình để dâng hiến cho VN.

Dù ai sinh sống đâu xa

Đến NGÀY HỘI LỚN rù nhau ta về.

Valentine 93.

